

Till Bergsport (Tidning och Web) och andra publicister

Underlag för bedömning av prestationer:

Alpina Kommitténs dokument finns på <https://bergsport.se/klatterforbundet/dokument/#dokument-alpin> Här finns ett antal bra artiklar – överst *Svenska förstabestigningar och försök i alpin miljö*, och bla *Att bedöma högalpin prestation*, som ger en vägledning att bedöma högalpina prestationer samt presenterar bra böcker.

Exempel på föredömliga svåra klättringar innan 1991 (första premierade Piolet d’Or-året¹) är:

1984, Nil Bohigas and Eric Lucas ihållande nytur på Annapurna

1985, V Kurtyka och R Schauers klättring av Gasherbrum IVs vestvägg

1990, S Karo och J Jeglics nytur på Bhagirathii

- ovan är en del av de starka prestationerna samtidigt som många andra klättrare var självständigt aktiva med eget spårval i starka prestationer.

Seven Summits i modernt perspektiv:

Everest: Sedan kommersialiseringen på *South Col Route* 1992 har den varit utan särskild sportlig betydelse. Det samma gäller *Nordryggen* med stegar och fasta rep från 1996; de tre tekniska ”steps” passeras på dessa. Arrangörerna talar seriöst om dubbla stegar i framtiden; en för uppfart och en för nerfart.

Denali: Relativt enkel klättring via *West Buttress-leden*. 2015 hade ca 31 000 nått toppen via denna, **kallt**.

Elbrus: Klättringen är enkel, rysk grad 2B. Redan på 1950-talet klättrades turer på många sovjetiska berg med den radikalt mycket svårare graden 5A.

Aconcaqua: Enkelt

Carstenz Pyramid: Klättring på fasta rep skedde troligen före 2005. Moderna äventyrare är ofta utrustade med *via ferrata*-slingor/karbiner av samma typ som guide turer till Kebnekaises topp. Dvs att klättringen av det nakna berget har ersatts av klättring med ”säkerhet” genom de ”säkra” fasta repen. Exotiskt resmål.

Mt Vinson: Lätt berg i jämförelse med vad andra gjort på Antarktis, exotiskt resmål.

Kilmanjaro: Promenad i allmänhet, fina vyer.

Muztaghata normalvägen:

Tyskara skidade ner 1980, andra likadant 1981, svenskar gjorde worldwide första telemarks-skidåkningen ner 1990. Utan tvekan har den gått upp i alpin stil av en svensk klättrare.

På 8 000-meters topparna finns det generellt 10-14 nyturer förutom förstabestigningen.

Har man 5-6 personer framför sig i snö, bildas ofta en bra ”stig”. Det kan variera med snöförhållande.

¹ Läs Kommitténs artikel *Vi längtar efter svenska prestationer i höga berg*

Om prestation och avsaknad av ödmjukhet:

På TV (4'an?) har 7 summits kallats en stor prestation på 2000-talet, och Nordsidan på Everest har sagts vara brantare (än *South Col*-leden underförstådd). Normalvägen på nordsidan är längre.

Frågor att ställa äventyrare/klättrare som kommer hem med artikelmateriel:

1. Var det en förstabestigning, nytur eller radikal stilförbättring?
 - Vad var den klättertekniska graden i helhet och på svåraste passagera?
 - Speciella förhållande?
 - I vilken stil klättrade ni/du (i den neråtgående prestationshierarkin):
 - Alpin?
 - Kapsel?
 - Lättvikts?
 - Expedition?
 - Expedition med inköpt arbetskraft?
 - Kommersiell?
 - Guidad?
 - Använde du (ni) syrgas?/ Var syrgas tillgänglig?
2. Om klättraren har klättrat en etablerad led:
 - Hur mycket fasta rep hade nytursmakarna?
 - Hur mycket fasta rep hade stilförbättrarna (vilket år och vem)?
 - Hur mycket fasta rep hade du/ni?
 - Var du med i en kommersiell expedition/resa eller hade du anlitat guide?
 - Hur många "klättrare" var där i baslägret?
 - Hur många var aktiva på berget när du gick till toppen?
 - Hur många hade spårat till toppen?
 - Var du nummer 4 eller 900 på toppen?
3. I vilka andra medier har du berättat om denna resa och vad har du berättat där?
4. Har du planer på att göra en eller flera nydanande klättringar i framtiden? OBS – som redaktörer/Alpina Kommitté skall vi vara medvetna, att nytursidéer är hårdvaluta, varför en diskretion från klättraren kan vara befogat.

ⁱ **Arbetsdokumentet/pdf m tillf namn** "Del av samarbetet mellan Alpina och Marknads & Kommunikationskommittén" illustrerar utveckling och avveckling av prestation.